

A magyarországi bankközi klíring területi és hálózati jellemzői

Pál Zsolt

Miskolci Egyetem, Gazdaságtudományi Kar, Vállalkozáselemzés és Gyakorlati Doktori Iskola

pal.zsolt@uni-miskolc.hu

Absztrakt

A bankközi elszámolás az üzleti tevékenységek, folyamatok lenyomatának tekinthető, hiszen a pénzügyi mozgással ellentétes irányban áruk, szolgáltatások cserélnek gazdát, vagy munkavégzés történik, ami gyakran fizikai szállítást, illetve a munkavállalók munkavégzésük helyére történő ingázását is jelenti. A klíringrendszer minden – kétszintű bankrendszerrel működtető – ország pénzügyi infrastruktúrájának kiemelkedő jelentőségű építőeleme, a gazdaság egyik legfontosabb kiszolgáló létesítménye, melynek elemzésével szemléletesen bemutatható a gazdaság „vérkeringése”. (Kovács & Pál, 2012) A rendszerben lebonyolódó tranzakciók és az azokat indító magánszemélyek és vállalkozások hálózatot alkotnak és a legtöbb esetben földrajzi lokációhoz rendelhetőek. Az így létrejövő elszámolási hálózat és az abban lezajló fizetési forgalom mélyebb ismerete jó rálátást adhat a gazdasági folyamatokra, lehetővé téve a pénzforgalmi és az egyéb kapcsolódó infrastruktúra tervezését. Ugyanakkor ilyen módon a hitelintézeti ügyfelek számára kívánatos szolgáltatási szint elérésén és fenntartásán túl a bankközi klíringrendszer (BKR) hasznos adalékokkal szolgálhat akár makrogazdasági előrejelzésekhez is. Jelen tanulmány célja a hazai települések közötti pénzforgalmi kapcsolatok és az általuk meghatározott klíring hálózat főbb globális jellemzőinek, valamint a terület elemzéseim szempontjából releváns szakirodalmi háttérének bemutatása.